

Pokud se válka rozšíří, stanou se západní instituce novými cíli?

 infokurýr.cz/n/2024/07/05/pokud-se-valka-rozsiri-standou-se-zapadni-institute-novymi-cili

kurýr

5. července 2024

Pokud válka v Gaze zavedla zcela nová pravidla boje v celém regionu, očekávají západní spojenci Izraele, že v rozšířené válce vyvážnou bez újmy? Myslí si, že mohou vyzbrojit vojenskou agresi proti zemi a přitom zůstat v bezpečí ve svém hlavním městě?

Izraelský brutální devítiměsíční vojenský útok na Gazu má plnou podporu několika západních spojeneckých států, a to nejen v zásobování válečné mašinérie okupační armády širokou škálou výzbroje a munice, ale také prostřednictvím přímé vojenské účasti. Spojené státy a Británie například poskytly životně důležité průzkumné a zpravodajské údaje a vyslaly své speciální jednotky na pomoc Izraeli ve vojenských operacích.

Zpráva New York Times z 8. června odhalila, že americké síly pomáhaly Izraelcům při záchraně čtyř izraelských zajatců z uprchlického tábora Nuseirat v Gaze, přičemž zabili nejméně 274 palestinských civilistů a tři další zajatce a zanechali přes 698 zraněných. Podle izraelských zdrojů deníku poskytly USA a Spojené království letecké a kybernetické zpravodajství, které Izrael nemohl získat sám.

Dne 29. května mediální projekt Declassified UK oznámil, že Londýn povolil bezprecedentních 60 letů směřujících do Izraele s použitím nákladních letadel, která startovala z britské letecké základny RAF Akrotiri na Kypru, což je zařízení tajně používané americkým letectvem k přesunu zbraní do Izraele.

Britská vláda neodhalila obsah přepravovaného leteckého nákladu – a tvrdí, že neobsahuje žádnou „smrtící pomoc“. Londýn místo toho tvrdí, že lety RAF do okupačního státu slouží k podpoře „diplomatického zapojení“ s Tel Avivem a repatriaci britských subjektů – což je zvláštní využití vojenských letadel, když je izraelské letiště Ben Gurion stále v provozu pro pravidelné cestující.

Od té doby, co těsně po vypuknutí války Londýn energicky uplatnil svou D-Notice, vojenskou a bezpečnostní směrnicí, jejímž cílem je zabránit sdělovacím prostředkům zveřejňovat informace, které by mohly poškodit národní bezpečnost, konkrétně týkající se operací britských výsadkových speciálních sil (SAS) v Gaze. Od vydání směrnice dne 28. října 2023 nebyly zveřejněny žádné další informace.

Jak západní rozvědka proniká do západní Asie

Ale všechny tyto snahy o utajování byly podkopány během izraelské nepříměřené vojenské operace s cílem zajistit propuštění zajatců během nedávného fiaska v táboře Nuseirat. Objevila se populární videa izraelské helikoptéry přistávající vedle nedávno postaveného mola humanitární pomoci USA za 320 milionů dolarů a „nákladních vozů“ převážejících speciální operační týmy, které byly během operace lemovány obrněnými vozidly.

Média poté uvedla, že desítky amerických a britských dronů pomáhaly při útoku na tábor Nuseirat, údajně poskytováním průzkumných služeb izraelské armádě.

Tyto incidenty zdůrazňují nejen přímou účast západní armády ve válce v Gaze, ale také bezostyšné využívání diplomatického krytí nebo humanitární práci k přípravě a provádění vojenských akcí, které vedly k masovým civilním obětem a válečným zločinům, jak popisuje mnoho institucí OSN. .

Otázkou nyní je, zda se západní zařízení a jednotky stanou terčem, když se válka rozšíří – potenciálně do Libanonu, vzhledem k evidentní tajné dohodě západních států na izraelských agresích – zejména těch, které zjevně porušují mezinárodní normy a zákony.

Ačkoli využívání ambasad a civilních institucí – v moderním slova smyslu – jako základny pro shromažďování zpravodajských informací a zahajování speciálních misí není novou praxí a sahá minimálně do devatenáctého století, současný vývoj v oblasti technologií a výpočetní techniky umožnil těmto zařízením fungovat jako špionážní a odposlouchávací centra, která monitorují a uchovávají informace po celé zemi.

To, co bylo dříve nemožné, se stalo realitou prostřednictvím bezdrátové komunikace a internetu. Informace, která se dříve získávala nasazováním odposlouchávacích zařízení, lze nyní získat prostřednictvím běžného smartphonu – a data jsou odesílána do těchto center umístěných v suverénních státech.

Letecký pohled na komplex velvyslanectví USA, severní Bejrút.

„Druhá největší ambasáda USA na světě“

Na ploše přibližně 174 tisíc metrů čtverečních, asi 13 kilometrů od libanonského hlavního města Bejrútu, leží druhé největší velvyslanectví v západní Asii – a ve světě. Nové velvyslanectví USA v Bejrútu svou velikostí překonává pouze jeho protějšek v bagdádské „zelené zóně“.

Když odečteme obrovskou velikost ambasády a její náklady ve výši téměř miliardy dolarů, existuje mnoho otázek ohledně potřeby takových zařízení a toho, co obsahují.

Počítačově generované snímky zveřejněné ambasádou ukazují komplex s mnohapatrovými budovami s vysokými skleněnými okny, zábavními plochami, bazénem obklopeným zelení a výhledem na libanonskou metropoli. Podle webových stránek projektu komplex zahrnuje kanceláře, reprezentativní bydlení pro zaměstnance, komunitní zázemí a související podpůrná zařízení.

V květnu 2023 webová stránka Intelligence Online oznámila, že masivní miliardový komplex bude zahrnovat zařízení pro sběr dat, místo se připravuje jako nové regionální ústředí pro americké zpravodajské služby.

Zpráva říká, že kvůli své blízkosti k Sýrii je „*Libanon považován za bezpečné a strategické místo pro rozmístění zpravodajských agentů, kteří jsou již v regionu a také nového personálu, který je vybírán přímo z agentur sídlících ve Washingtonu*“.

Výstavba nové americké ambasády, 13 kilometrů severně od libanonského hlavního města Bejrútu.

Ačkoli není možné získat přesné informace o projektu tohoto velvyslanectví, výkopy pod úrovní povrchu, použití železobetonu v konstrukci a jeho opevněné umístění na vrcholu kopce naznačují, že v jeho provozu toho bude více, zejména proto, že existuje několik precedentů zapletení americké diplomatické mise v Bejrútu do práce zpravodajských služeb.

Bombardování americké ambasády v roce 1983 odhalilo vysoký počet obětí CIA – osm mrtvých, včetně hlavního analytika CIA pro západní Asii a ředitele Blízkého východu Roberta Amese, šéfa stanice Kennetha Haasse, Jamese Lewise a většiny zaměstnanců CIA v Bejrútu.

Velvyslanectví nebylo využíváno pouze jako centrum CIA, ale také jako klíčová regionální zpravodajská základna kvůli blízkosti Libanonu k moři a dvěma britským základnám NATO na jižním Kypru, Dhekelia a Akrotiri, odkud mohou rychle přiletět posily nebo vrtulníky.

Nedávným příkladem v roce 2020 je propašování agenta Amera al-Fakhouriho Washingtonem z americké ambasády pomocí vrtulníku Osprey.

Britské strážní věže na hranicích Libanonu

Dne 3. května Libanon oznámil návštěvu oficiální delegace a vysokého britského zpravodajského důstojníka, aby projednali výstavbu nových strážních věží Spojeného království. Ty jsou navíc k více než třem desítkám strážních věží, které Británie postavila během syrské války podél citlivé hranice mezi Libanonem a Sýrií.

Podle úniků informací, o nichž informoval libanonský list *Al-Akhbar*, britská delegace požádala libanonskou armádu, „*aby schválila plán na vybudování strážních věží podél hranic s okupovanou Palestinou, podobných těm, které existují na východní a severní hranici se Sýrií*“.

Po návštěvě libanonský dočasný premiér Najib Mikati prozradil: „*Výstavba věží a přijetí opatření podél hranice jsou podmínkami Izraele pro zastavení války s Libanonem*“.

Loni v únoru obdrželo libanonské ministerstvo zahraničí oficiální protestní nótu Sýrie klasifikující britské strážní věže jako hrozbu pro syrskou národní bezpečnost na několika úrovních. Hlavní hrozbou je citlivé zpravodajské a špionážní vybavení věžových systémů, které „*pročesává syrské území do hloubky a shromažďuje informace o syrském vnitrozemí*“.

Podle zprávy Al-Akhbar: „informační výstupy z tohoto zařízení se dostávají do rukou Britů a izraelský nepřítel je použije k zacílení na syrské území a provádění úderů hluboko uvnitř Sýrie“. Syrské memorandum také odkazuje na „přítomnost některých britských důstojníků ve věžích“.

30 stop vysoká britská strážní věž poblíž libanonsko-syrské hranice. Bezpečnostní kamery monitorují okolí na hraničním bodě na hranici Libanonu se Sýrií (Foto Velitelství libanonské armády, Orientační ředitelství)

38 britských strážních věží, o kterých se tvrdí, že pomáhají libanonským úřadům v „boji proti pašeráctví“, místo toho vyvolává mnoho otázek, včetně toho, proč jich bylo postaveno tolik. Proč tyto věže obsahují také tepelné monitorování, odposlechy, signální zpravodajství a komunikační zařízení – zejména ve světle úzkého vztahu mezi Tel Avivem a Londýnem a periodické přítomnosti britských důstojníků v těchto věžích pod záminkou výcviku libanonské armády?

Velící důstojník libanonských ozbrojených sil (LAF), v obsáhlém rozhovoru pro *The Cradle* v srpnu 2021, popírá veřejná prohlášení Londýna o věžích a říká: „*Dnes je cílem věží monitorovat pohyb Hizballáhu a Syřanů.*“

Holandské speciální jednotky v Dahiyeh

V březnu zajal Hizballáh několik nizozemských vojenských sil skrytě operujících v Dahiyeh, jižním předměstí Bejrútu, kde sídlí několik úřadů libanonského odboje. Zadržení, u kterých bylo nalezeno (a ve vozidlech) vojenské vybavení a moderní komunikace v hodnotě stovek tisíc dolarů, tvrdili, že operovali pod záštitou holandského velvyslanectví v Libanonu.

Během vyšetřování Nizozemci tvrdili, že vstoupili na jižní předměstí v rámci cvičení pro evakuaci nizozemských občanů a diplomatů v případě války. V této oblasti však nepobývali žádní nizozemští státní příslušníci z velvyslanectví. Bylo také zjištěno, že vojáci o své misi s nikým nekomunikovali, nehlásili svou misi libanonskému ministerstvu zahraničí, libanonským bezpečnostním službám ani ambasádě své země.

Tentýž měsíc byl zatčen španělský občan za natáčení na stejném jižním předměstí Bejrútu, aby se později zjistilo, že má diplomatický pas a že jeho telefon obsahuje pokročilý software, který znemožňuje přístup k jeho datům.

Tyto události a nesčetné množství dalších příkladů ukazují, že některé západní vlády nepřetržitě využívají západní diplomatická a civilní zařízení ke shromažďování zpravodajských informací nebo k provádění výcviku speciálních misí v suverénním Libanonu.

Tyto akce představují flagrantní porušení Vídeňské úmluvy o mezinárodních vztazích a Vídeňské úmluvy o konzulárních stycích, které zakazují diplomatům velvyslanectví provádět špionážní činnost.

Tyto akce ohrožují nejen civilní obyvatelstvo, ale také tisíce profesionálních diplomatů v zemi, všechny diplomatické mise a civilní zařízení používaná jako krytí pro nezákonné operace. Zatahují také jinak imunní diplomatická zařízení do právního rámce „nepřátelských akcí“, ať už záměrných nebo náhodných.

Toto nebezpečí je posilováno opakovaným porušováním diplomatických a mezinárodních norem ze strany Izraele, které jsou buď ignorovány nebo chráněny západními spojeneckými státy. Například izraelské bezprecedentní vojenské údery na budovu iránského konzulátu v Damašku v dubnu nebyly zaslouženě odsouzeny ze strany většiny západních hlavních měst, což Izraeli pomohlo vyhnout se nezbytné důtce Rady bezpečnosti OSN.

Vzhledem k tomu, že základní hodnotou mezinárodních norem je precedens a událost, na které je tento zákon postaven, zvyšuje se možnost, že takové útoky podporované Západem se divoce vrátí a povedou k odvetnému zacílení na západní zařízení a ambasády – to vše v kontextu nově vytvořených právních precedentů a zvyků, které již nezakazují údery na podezřelá nevojenská zařízení.

Dosud není známo, do jaké míry mohou západní vlády očekávat, že zachovají svůj dvojitý standard při uplatňování mezinárodního práva a zvyků, zejména pokud se válka v Gaze, kterou materiálně podporují, rozšíří do Libanonu nebo jiných západoasijských regionů.

Osa odporu, která v posledních devíti měsících normalizovala vojenské útoky na Izrael, raketové útoky na izraelské námořní lodě a týdenní útoky na americkou a britskou námořní flotilu, je na pokraji eskalace – jako v případě deklarované války proti Libanonu – a vzniku nových souborů cílů, které předčí ty předchozí.

Zahrnuje to americkou ambasádu v Bagdádu, největší v regionu – a na světě – kde sídlí 10 tisíc amerických zaměstnanců a vojáků, nebo, blíže k domovu, druhé největší velvyslanectví v západní Asii, americké velvyslanectví v Bejrútu?

Je těžké si představit, že taková zařízení zůstanou bezpečná, pokud bude zjevné zapojení Západu pokračovat, což, jak již víme, vede k neustálému a každodennímu přísunu zbraní, které pohání izraelskou válečnou mašinerii a poskytuje Tel Avivu vojenské zpravodajské služby a data o zamýšlených cílech.

Bude ještě obtížnější ochránit diplomatické mise, pokud se prozradí, že v podstatě fungují jako vojenská velitelská centra nebo zpravodajská centra během vedení války. Zacílení na tato zařízení – která již porušují Vídeňskou úmluvou – může snadno spadat do rámce sebeobranu a reciprocity, pokud budou západní státy a Izrael pokračovat v normalizaci těchto nezákonných aktivit.

Jestliže válka v Gaze zavedla zcela nová pravidla boje v celém regionu, očekávají západní spojenci Izraele, že v rozšířené válce vyvážnou bez újmy? Myslí si, že mohou vyzbrojit vojenskou agresí proti zemi a přitom zůstat v bezpečí ve svém hlavním městě?

Od vojenského zpravodaje The Cradle

ZDROJ